WORLD CONFERENCE OF RELIGIONS FOR PEACE

RELIGIES voor VREDE

RvV nieuws

najaar 2016

Your task is not to seek for love,
but merely to seek and find
all the barriers within yourself
that you have built against it.

Djalalu'ddin Rumi

VOORWOORD DOOR DE VOORZITTER

Beste leden van Religies voor Vrede,
Shalom, Salam, Vrede zij met u,

Kunnen we ons nog verplaatsen in de schoenen van een ander? Een vraag die regelmatig de kop op steekt. Al die grote en kleinere schoenen. Versleten schoenen door de lange tocht die ze hebben afgelegd. "Zie je wel wat we voor je doen? Wees liever dankbaar." En willen we ons wel verplaatsen in de versleten schoenen van de 'gastheer' in Nederland, die al de derde generatie is waarbij werkeloosheid de dagelijkse realiteit is. Mogen we dan begrip verlangen van iemand die zijn kans op werk nog kleiner ziet worden?
Over de laatste groep gaat deze Nieuwsbrief niet, maar we willen hen wel benoemen, omdat ook zij onze aandacht en zorg nodig hebben.

Deze Nieuwsbrief gaat onder andere over de opvang van vluchtelingen en de omgang met migrantenjongeren.
Vorige maand organiseerden de projectgroep Geloven in Samenleven en het landelijk Overleg Joden, Christenen en Moslims (OJCM) een symposium over de opvang van vluchtelingen.

Ik was in de gelegenheid de bijeenkomst bij te wonen. Uitstekende inleidingen, waarin gesproken werd over het vreemdelingschap, over gastvrijheid en wederzijdsheid. Over rechten en plichten waar we in Nederland waarde aan hechten, reden om ze uit te leggen aan nieuwkomers.

We spraken met elkaar over respect, over complimenten geven, over oprechtheid en kwamen uit op 'kennen' en 'gekend worden'. Want ligt 'gekend worden' niet ten grondslag aan respect hebben voor of complimenten geven aan?

Kennen en gekend worden… wie wil dat niet? Niet langer een onbekende zijn in je omgeving. Je hebt veel meegemaakt, maar de woorden willen niet meer over je lippen komen. Je verlangt ernaar gezien te worden zoals je ook bent: met je dromen, je idealen, je talenten en kwaliteiten. Een ander ziet ze, benoemt ze.

Gekend en begrepen worden. Ook in je frustratie of boosheid omdat je gekwetst bent. Gekend worden als mens, hoe verlangen we daar soms niet naar... zeker ook jongeren, die op een leeftijd zijn waarop gevoelens nog alle kanten op gaan en ze nog nauwelijks weten wie ze zijn ... wie ze aan het worden zijn.
De vraag is of wij dan met een groot hart kunnen luisteren, zonder dat we - als we 'aangevallen' worden - als volwassene verontwaardigd reageren met een: "Wees blij dat je hier zo wordt opgevangen" of: "Ga toch heen als het je hier niet bevalt ..."

Een van de deelnemers aan het symposium, een docent van een HAVO in het midden van het land, merkte op: "Ik zie ook hoe jongeren gedeprimeerd, teleurgesteld raken, verongelijkt zijn … Ze worden met vooroordelen geconfronteerd, ze worden niet gezien als degene die ze zijn; zo ontstaat er een barrière van beschadiging, die je niet zomaar oplost…"

Die opmerking bracht me terug naar mijn middelbare schooltijd en ik herinner me onze klassedocente in de 2e, die precies op het goede moment even de tijd nam voor me - een klein gebaar, woorden van begrip en ik kon weer verder. Ik had even de aandacht gekregen en de geborgenheid ervaren die ik door het wegvallen van mijn moeder, enkele jaren eerder, soms zo miste. Hoe waardevol was het als er, in die prille groei naar volwassenheid, iemand was die me 'zag', aan wie ik levensvragen die me bezig hielden, kon voorleggen. Ik voelde me 'gekend' in mijn streven naar wie en hoe ik wilde zijn, wilde worden.
Een goede vriend uit die tijd was daags na het symposium jarig en ik bedankte hem speciaal voor wie hij voor me was geweest tijdens mijn groei naar volwassenheid en ik schreef hem over het symposium, dat de aanleiding was voor mijn dankbaarheid.

Dit was zijn antwoord (als 81-jarige):

Het is van fundamenteel belang dat mensen elkaar nooit bevooroordeeld benaderen. Als jonge mensen nu zich niet geaccepteerd kunnen voelen door de vooroordelen van de volwassen wereld, dan is de kans niet ondenkbaar dat deze jonge mensen gaan radicaliseren. Zij voelen zich buitengesloten.
Een tijd geleden was ik onderweg naar huis. Op straat stonden een paar Marokkaanse jongens pauze te houden tijdens een huiswerk-klas. Ze vroegen mij: "Mijnheer wilt u voor ons een paar jointjes kopen, wij zijn te jong om dat te kunnen." Ik zei tegen ze: "Nee, dat doe ik niet." Zij weer: "Waarom niet?" Ik: "Moet ik dat nog uitleggen?" Dikwijls gaan volwassenen tegen ze tekeer, zo in de sfeer van 'zijn jullie nu helemaal belazerd' en openen niet de mogelijkheid om even een kort gesprekje te voeren.
"Maar nog eens wat: jullie zijn Marokkaanse Nederlanders?
Ik ben met mijn vrouw in Marokko geweest. Nu ik jullie zie, denk ik ineens aan een hele grote loods in Fez, waarin zo'n 60 jongens van jullie leeftijd mozaïeksteentjes moesten uithakken, zonder veiligheidsbril en in 40 graden hitte. Wij brachten daar een bezoek. Wat een goed iets, dat jullie hier kunnen studeren."
"Waar bent u nog meer geweest in Marokko? " Ik noemde een plaats in het Berbergebied. Eén van de jongens zei: "Daar woont mijn oma. Dan hebt u zeker met uw vrouw overnacht in dat witte hotel daar!"
Wij hadden een gesprekje. Ik zag hen staan. Over jointjes kopen werd niets meer gezegd.
Wij groetten elkaar en ik wenste hen veel succes toe op school.

Zo kan het gaan in onze ontmoeting met die ander, die vluchteling, die jongere die zich in Nederland afgewezen voelt, die door u, door mij, gezien en gekend hoopt te worden. Als mens. Als medemens. Laten we uitkijken naar ontmoetingen waar we allemaal meer mens van worden.

Mirjam Ateş-Snijdewind

Mededelingen van het bestuur

In verband met onderbezetting van ons secretariaat zoeken wij met spoed op vrijwillige basis:

- een nieuwe secretaris die van harte onze doelstellingen deelt
- een webmaster (ca 1 uur per twee weken)

Even voorstellen: onze nieuwe bestuursleden!

In een tijd waarin we alle verenigde en verenigende krachten meer dan goed kunnen gebruiken, is Religies voor Vrede weer vol levenskracht!
Met grote vreugde kunnen we deze keer het aantreden van vier nieuwe bestuursleden aankondigen, waaronder maar liefst drie jongeren.
Daarnaast zijn we erg blij met de terugkeer als bestuurslid van Monica Bouwman!

Onze nieuwe bestuursleden stellen zich graag even aan u voor.

Salaam,

Mijn naam is Emine Celikoglu, ik ben 46 jaar en ik woon samen met mijn zoon en nichtje in Delft. Ik ben geboren in het noordoosten van Turkije, om precies te zijn in Erzurum. Een gebied dat een fascinerende maar vooral een opstandige geschiedenis kent.

Op zeer jonge leeftijd ben ik, samen met mijn ouders, verhuisd naar Nederland. Alles was voor ons nieuw ofwel vreemd: cultuur, taal, geloof … Aanpassen ging deels van zelf, maar sommige dingen gingen met moeite. In de loop van de jaren leerden wij ook omgaan met heimwee; het verlangen naar je familie, je land, je geloof was zo intens, dat we daarover ging dromen. Heel lang stond op mijn Turkse paspoort in het vakje beroep ‘gastarbeiderkind’; dit bevestigde steeds mijn gevoel dat we in Nederland te gast waren.

Dat gevoel veranderde langzamerhand naarmate ik meer deel ging uitmaken van de Nederlandse gemeenschap. Ook belangrijk was voor mij mijn Nederlandse nationaliteit; dat gaf mij een stukje 'welkom', een erkenning. Ik ben nu een Nederlandse Turkse, die in dit mooie land haar bestaan heeft opgebouwd.

Voor wat mijn opleiding en werk betreft: na mijn middelbare school ben ik naar de Pabo gegaan en in het onderwijs gaan werken. Ondertussen heb ik op de Leidse Universiteit ook nog onderwijs-kunde gestudeerd maar dat heb ik door persoonlijke omstandigheden niet kunnen afmaken. Momenteel ben ik bezig om de studie remedial teaching af te ronden. Dit schooljaar ben ik ook gestart met de studie Arabische geschriften en Islam.

Ik ben nu werkzaam als docent op een Praktijkschool met een (als deel van een oorspronkelijk Jezuïetencollege) bijzondere identiteit. Dit schooljaar mag ik de lessen levensbeschouwing geven aan verschillende leerjaren. Wat ik zie in de lessen is dat leerlingen de ruimte krijgen om zelf ontdekkingen te doen, bijvoorbeeld over hun eigen waarden en normen. Ik ben zelf van mening dat de school de maatschappij in het klein is, dus daar horen ook verschillende geloven bij. Ik vind ook dat de geloofsopvoeding deels thuishoort op school.

Op persoonlijk vlak was ik al een poosje bezig met het thema vrede en religie. Ik was wel klaar met alle negativiteit in onze maatschappij; de korte lontjes, de kortzichtigheid. Terwijl wij het hier zo goed hebben in Nederland! Het leraarschap is daarin voor mij ook een prikkel geweest. Ik wil mijn leerlingen een goed voorbeeld meegeven, een veilige omgeving voor ze creëren. Een extra stimulans om mijn steentje bij te dragen is mijn lidmaatschap van Religies voor Vrede.

* * *

Mijn naam is Mohammed Rouidi, ik ben 18 jaar oud en volg de opleiding marketing en sales. Ik ben behalve lid van Religies voor Vrede Nederland ook lid van stichting 'AISA NGO', waar we nu druk bezig zijn met het realiseren van een cultuur-academie van vrede in

het Huis van Vrede te Almere, met projecten op het gebied van burgerschap, kunst, muziek, ecologie, economie gericht op vrede. Ik ben een jongen die zich graag beschikbaar stelt om jongeren te helpen om zich bewuster te worden van hoe we met elkaar moeten omgaan, onder andere door middel van scouting. We moeten ons er meer van bewust worden hoe belangrijk vrede en empathie zijn, en dat we samen hand in hand moeten toewerken naar een betere samenleving waar niet de één tegen de ander gericht is!

* * *

Ik ben Said Touhami, 20 jaar, student milieukunde en betrokken vrijwilliger bij het Huis Van Vrede. Ik denk dat we als mens een grote vrijheid hebben gekregen op deze aarde, maar dat het nu tijd is om de verantwoordelijkheid, die inherent is aan die vrijheid, te nemen. Op zoek naar de juiste balans en zingeving haal ik veel inspiratie uit de Soefi-traditie. Het is tijd om uit te gaan van de intrinsieke motivatie van de mens en mensen zich daar bewust van te maken. Daar wil ik zelf graag aan voldoen en ook bijdragen aan de bewustwording van de ander.

* * *

Ik beloof je vrede, veiligheid, barmhartigheid en alle goeds. Met andere woorden: assalamu alaikum!
Ik ben Hafsa Chairi en ik ben 25 jaar jong. Momenteel ben ik de masterstudie communicatiewetenschap en de onderzoeksmaster theologie en religiewetenschappen aan het afronden. Ik heb me met alle liefde en enthousiasme aangesloten bij Religies voor Vrede, omdat ik geloof in de enorme kracht van innerlijke vrede en van verbinding, ongeacht de verschillen. Vanuit mijn achtergrond als geestelijk verzorger, communicatieprofessional en onderzoeker wil ik mijn steentje bijdragen aan het versterken van verbinding en innerlijke vrede in de samenleving.

Wite Carp, oud-voorzitter RvV, geridderd

Op 26 juni 2016 ontving onze oud-voorzitter, Wite (L.W.) Carp, een koninklijke onderscheiding uit de handen van de Haagse locoburgemeester I. van Engelshoven.

Na afloop van de laatste Soefi Eredienst van het seizoen zou Wite afscheid nemen als leider van het Haagse Soefi Centrum aan de Anna Palownastraat. Vijftig jaar had zijn actieve leiderschap geduurd en voor de Soefi beweging was dat, vanwege Wite's enorme inzet binnen en buiten Nederland, genoeg reden om een koninklijke onderscheiding voor hem aan te vragen, ondersteund door eenzelfde verzoek vanuit Religies voor Vrede Nederland.

"Soefisme is mijn leven", aldus Wite Carp in een interview voor 'De Soefi-gedachte' (juni 2016). "En belangrijk is ook het Godsideaal. Ik vind het prachtig dat het contact met en de liefde tot God zo centraal staat in het soefisme."
Voor onze vereniging RvV heeft Wite zich, in en buiten Nederland, sterk gemaakt om een betere samenleving te helpen bereiken. Zijn ruim 21-jaar durende voorzitterschap kenmerkte zich door nimmer aflatende inzet, grote zorgvuldigheid en gedrevenheid voor ons doel: vrede te helpen bewerkstelligen.

Samen met ICCO, Cordaid en het Institute of Social Studies, hielp Wite vanuit Religies voor Vrede de bijzondere Leerstoel Religie en Ontwikkeling oprichten. Acht jaar was hij voorzitter van het bestuur van deze Leerstoel.
Wite onderhield veel internationale contacten met bijvoorbeeld de European Council of Religious Leaders, was vijf jaar penningmeester van de Europese organisatie van Religies voor Vrede en onderhield contacten met Nederlandse afdelingen van zusterorganisaties als URI, IARF, het Interreligieus Beraad en de NLS.
Daarom zijn we als vereniging dankbaar dat Wite's grote, belangeloze en zorgvuldige inzet bekroond is met het Ridderschap in de Orde van Oranje-Nassau.

Edy Korthals Altes (hier op de foto), van 1994-1999 Co-President Religions for Peace, Vice-Moderator Governing Board en lid van het Executive Committee, New York (en nog altijd lid van RvV) vatte Wite's leven treffend samen met een Haiku van de oud-voorzitter van de Europese Raad, Herman van Rompuy:

God, goedheid, liefde
Gekregen en gegeven
Vullen een leven

Mirjam Ateş-Snijdewind

Werelddag van het Samen Leven
en opening van het Huis van Vrede in Almere,
een terugblik …..

Op zaterdag 4 juni 2016 kwamen bij het stadhuis van Almere vele belangstellenden bijeen voor de 'Dag van het Samen Leven'.
De dag stond in het teken van het verlangen naar vrede in het algemeen en de officiële opening van het Huis van Vrede in het bijzonder.
Het Huis van Vrede biedt een diversiteit aan activiteiten omtrent kunst, cultuur, maatschappij en natuur. Doel is meer sociale harmonie te creëren tussen mensen die verschillen in achtergrond, leeftijd, sociaal economische status en levensbeschouwing.

Onder een stralende zon vertrok een bonte stoet met veelkleurige vlaggen van diverse nationaliteiten - zoals die van Frankrijk, Portugal, Afghanistan, Irak, Turkije, Marokko en natuurlijk Nederland - in een vredestocht naar Scoutinggebouw de Cirkel, om daar na ongeveer 1 uur lopen aan te komen.

Scouting de Cirkel organiseerde deze dag samen met AISA Nederland, een internationale soefivereniging door de VN erkend als NGO, en met medewerking van andere vredesorganisaties waaronder Religies voor Vrede.
De opening werd verricht door wethouder Froukje de Jonge; nadat zij het opschrift op de gevel 'Huis van Vrede' had onthuld, werd de Boom van Vrede geplant.

Dagvoorzitter was Mirjam Ateş van Religies voor Vrede Nederland. Er waren verschillende sprekers, zoals Cheikh Khaled Bentounes, oprichter en voorzitter van AISA-NGO die zich zeer inspant voor een cultuur van vrede. Ook sprak natuurlijk wethouder Froukje de Jonge die verantwoordelijk is voor het participatie- en armoedebeleid in Almere. Voorzitter van Scouting Nederland Jaap Boot gaf aan hoe scouting het middel bij uitstek is voor een educatie van vrede. En voorzitter van AISA Nederland, Mohamed Amine Touhami, vertelde hoe hij zich middels AISA graag in wil zetten voor een cultuur van vrede.

De dag kreeg extra kleur door de diverse workshops die er gegeven werden. Religies voor Vrede in Nederland gaf ruimte voor gesprek volgens een zogenaamde 'cirkelwerking', waarbij eenieder de kans kreeg om zich te uiten over thema's op het gebied van vrede, religie, enzovoorts.
Ook andere workshops gingen over Vrede en Samen Leven: zo was er een schilderwerk waarin het thema ‘Samen Leven’ werd uitgebeeld, was er een mogelijkheid tot beeldhouwen in het teken van de vrede, een training om een goede dialoog met de ander te kunnen voeren, en een vredesdans (een muurschildering van Vrede, dialoog van vrede en meer) mede mogelijk gemaakt door United Religious Initiative.
Door SMC (Spiritueel Management Centrum) werd uitvoerig over ecologie gesproken om te kunnen komen tot een manifest dat meegenomen zou kunnen worden door AISA-NGO.
Daarnaast was er aandacht voor gezond eten in verband met vrede, en in de pauze was er een keur aan lekkere hapjes en drankjes uit verschillende landen.

Ook de kinderen konden middels zang hun verlangen naar vrede uitdrukken, en vanwege deze speciale dag lieten zij witte vredesballonnen op, een bijzonder moment!

Het eind van de middag werd ingeluid met een plenaire muzikale afsluiting uit verschillende culturen waarbij Cheikh Khaled Bentounes en Mohamed Touhami nog éénmaal aan het woord kwamen.

Ik heb het als een mooie, spirituele dag ervaren.

Gidy Chorus

Bezoek ULU-moskee te Utrecht ter gelegenheid van de Algemene Leden Vergadering

Ter gelegenheid van onze Algemene Leden Vergadering organiseerde RvV in augustus een mini-symposium over 'Spiritualiteit in het dagelijks leven', te beginnen met een bezichtiging van de ULU-moskee in Utrecht, waar wij regelmatig gastvrij ontvangen worden voor onze vergaderingen.

De ULU-moskee, die in mei geopend werd, is mooi gelegen op een pleintje aan het eind van de Kanaalstraat in de veelkleurige wijk Lombok, dicht bij het Centraal Station.
De prachtige gebedsruimte biedt plaats aan velen. Ook vinden we in de moskee een restaurant, een ruimte voor jongeren en … een stilteruimte voor andersgelovigen; gastvrijheid staat hoog in het vaandel van deze grootste moskee in Nederland.

Na afloop van de rondleiding vervolgen we de bijeenkomst met een gesprek over ‘Spiritualiteit in het dagelijks leven’.
Mirjam Ateş leidt het gesprek in aan de hand van een aantal spirituele inzichten die zij persoonlijk voor het dagelijks leven aan de Islam als leidraad ontleent: je in vrede kunnen overgeven aan Gods wil; aan een God die dichterbij je is dan je eigen halsslagader. Je eigen strijd strijden met je eigen schaduwkant, de eigenlijke Jihad. Het goede doen omwille van het goede zelf; en geestelijk vrij worden, onder meer door vergeving.

Dan leidt Said Touhami, één van de jonge nieuwe leden die zich in deze nieuwsbrief aan u voorstelden, het cirkelgesprek.
De kring waarin wij zitten, legt hij uit, is als een cirkel waaraan geen begin of eind en waarin geen hiërarchie is; waarbinnen het midden leeg is, een midden waar wij onze woorden zonder oordeel kunnen neerleggen.

Mooie dingen worden er verteld, vanuit ieders eigen ervaring, over wat spiritualiteit voor ieder van ons betekent in ons gewone, dagelijkse leven. Een kleine greep:

Het luisteren naar de innerlijke stem …

Zorgvuldig omgaan met mens en natuur …

Het delen van levensverhalen, over de generaties heen …

Geloof is dat waar het voor jou in wezen om gaat …

Eenheid in verscheidenheid …

Als mens mógen leren …

Jij bent ik en ik ben zoals jij (naar het voorbeeld in 'Des hommes et des Dieux') …

Een levensopdracht: heb de ander (mateloos) lief …

De kracht van de Geest: stille tijd nemen en jezelf oefenen om te leren onderscheiden wat echt bij jou hoort …

Aan het eind van dit bijzondere gesprek reciteert Hafsa Chairi op ontroerende wijze de eerste verzen uit de koran en zingt daarna een lied vol weemoed over de nog niet te vervullen wens van iemand die verlangt eens op bedevaart naar Mekka te gaan.

Zomaar een middag, met zomaar deze mensen, uit alle richtingen, jong en ouder, gegrepen door dezelfde droom … het stemt tot dankbaarheid.

Janny Vellekoop en Ilse Dekker

IK HOU VAN LOMBOK

(Utrecht, versie 2009)

Lombok, met je winkels en je deuren
Ik krijg altijd bij jou kleuren
En ik zing een wereldlied
Lombok al trek ik naar vreemde stranden
En doorkruis ik verre landen
Jou vergeten kan ik niet

Ik hou van Lombok
Met je molen en je Rijn
Een stukje Lombok
Heb ik altijd in mijn brein
Daar waar de mediterrane grenst aan ’t kanaal
Waar Utrecht-burgers wonen in hun eigen taal

Ik hou van Lombok
Met je groenten en je fruit
Een stukje Utrecht
Met veel kleuren op een kluit
Op heel deez’ grote aard
Al ben ik van huis en haard
een stukje Lombok is mij het meeste waard .....

Een lied van Joep Beliën, aanvankelijk gezongen door de Utrechtse volkszanger Martin van Doorn (en door Joep zelf op viool begeleid) ter gelegenheid van het minifestival in Lombok 'Complex 507'.
Later voor Koning Willem Alexander in Lombok gezongen in het kader van ‘Kennismaking met Veelkleurig Nederland’.

Thema Prinsjesdag: Te gast in deze wereld

Levensbeschouwelijke tradities bijeen in de Grote Kerk in Den Haag op de ochtend van de jaarlijkse Prinsjesdag, want ….. 'Prinsjesdag begint bezield in de Grote Kerk'; met als thema: 'Te Gast in deze Wereld'

Onder dit zeer actuele motto heette Ds Ineke Bakker, voorzitter van de stichting Prinsjesdagviering, een volle Grote Kerk welkom, waaronder ook leden van kabinet en parlement.
Meer dan honderd basisschoolkinderen waren er ook, waarvan vele in oranje hesjes.

In haar openingsspeech benadrukte Ineke Bakker dat alle godsdienstige tradities ons eraan herinneren dat wij mensen allen - niemand uitgezonderd - te gast zijn in deze wereld.
Na de bekende Rap met als refrein: 'Iedereen is van de wereld en de wereld is van iedereen' sprak Rabbijn Awraham Soetendorp de aanwezigen - en zeker ook de jeugd - inspirerend toe. Toekomst, verdraagzaamheid, zorg voor elkaar en het belang van verbindingen waren kernwoorden van zijn boodschap. Vervolgens zongen Bahai hun gebed 'O Son of Spirit' en Moslims volgden met een gebed voor de overheid en een koranrecitatie.

Fraai was ook het gedicht ‘Hypothese’, voorgedragen door dichteres Nafiss Nia:

Stel je voor dat ik niet ver van jou sta
stel je voor dat je veel van mij houdt
stel je voor dat ik je dochter, je zus of je moeder ben
onderweg naar de vreugde
met een narcis in mijn haar en een appel in mijn hand
stel je voor dat de bestemming een koud verdriet blijkt
waar bloemen en fruit het niet redden
waar ik over de ijzige pijn glijd

Anders dan vorige hypotheses
stel je voor dat de vrijheid
jouw geliefde is,
die op dat koude verdriet terechtkomt
en zonder een uitleg
zonder licht en warmte
aan de duisternis wordt overgelaten

Als de eerste hypotheses kloppen
stel je voor dat je toevallig daar bent
met een kaars of een groot licht
- dat mag je zelf bepalen -
en genoeg hout voor een vuur
stel je voor dat je je geliefde kan redden,
opwarmen, voeden, troosten
stel je voor dat jij dat kan, alleen jij!
Stel je voor dat ik niet ver van jou sta!

Daarna leringen, overpeinzingen en muziek vanuit de Boeddhistische Unie, Brahma Kumaris , de Sikhs, Sanathan Darm (Hindoe traditie), het Humanistisch Verbond en de Raad van Kerken. Een rap, geschreven door een vluchteling uit Armenië, werd ten gehore gebracht met een kinderkoortje en een refrein dat door ieder werd meegezongen. Met als slot van deze feestelijke bijeenkomst het

gezamenlijk gezongen Wilhelmus. Ook was er een prachtige fototentoonstelling te bekijken.

Veel leden van het parlement (waaronder dames met speciale Prinsjesdaghoed ☺, menige minister en premier Rutte) waren aanwezig en moesten bij het verlaten van de kerk een golf van selfies met de kinderen 'doorstaan'.

Deze bezinning deed ons eens te meer beseffen hoe ver de debatten in de Tweede Kamer over de kosten van de zorg en die over 'Pleur op', later op de dag, verwijderd zijn van de edele, spirituele en idealistische inhoud van deze jaarlijkse bijeenkomst. Maar gelukkig er zijn er zaadjes geplant, fragmenten blijven naklinken in hoofd en hart, en hopelijk worden dié klanken de komende tijd gehoord tijdens het werk, op welke plek, met welke verantwoordelijkheid en in welke omgeving dan ook.

Joep Beliën en Janny Vellekoop

Prijs voor oud-RvV-secretaris Francien van Overbeeke-Rippen

Op 18 september ontving onze oud-secretaris, mw. dr. Francien van Overbeeke-Rippen, voor het werk van haar stichting 'Trialoog', in Keulen de Duitse INTRA projectprijs.
Stichting Trialoog heeft als doel de interreligieuze dialoog (en trialoog) tussen de abrahamitische geloven jodendom, christendom en islam te bevorderen. De Stichting publiceerde onder meer het boek *Ibrahiem en Abraham, Koran en Bijbel verteld voor kinderen,* en toetste het op een multiculturele school in een gemengde klas van kinderen, moslims en christenen, waar dat veel herkenning gaf. Later werd het boek ook in het Engels vertaald en uitgegeven in de Verenigde Staten. Met hulp van de INTRA-prijs kan het boek nu gebruikt gaan worden in een interreligieus opleidingscentrum voor werkers in een multiculturele samenleving in Noord-Ghana.
Wij zijn erg blij voor Francien, feliciteren haar met deze kroon op haar werk en wensen haar stichting Trialoog een breed bereik toe!

Drie heilige boeken in Catharijneconvent te Utrecht

Tot en met 8 januari 2017 is in het Catharijneconvent in Utrecht de tentoonstelling 'Heilig Schrift' te zien. Bijbel, Koran en Tanach liggen er broederlijk naast elkaar.
Doel van de tentoonstelling is dan ook meer kennis over de verschillende geloven te brengen, in de hoop en overtuiging dat dat ook tot meer begrip zal leiden voor elkaar.
Er zijn meer overeenkomsten dan verschillen tussen de drie Midden-Oosterse monotheïstische geloven, aldus directeur Marieke van Schijndel; niet alleen delen ze hun voorvader Abraham en hebben ze allen een heilig boek, ook komen vele normen en waarden overeen.
In een samenleving die sterk de nadruk is gaan leggen op de verschillen, zou deze tentoonstelling weer een stapje kunnen zijn in de richting van wederzijdse acceptatie en dialoog.
(Trouw, 12-10-16)

Symposium 'Vluchtelingen, religie en samenleving'

De projectgroep Geloven in Samenleven en het landelijk Overleg Joden, Christenen en Moslims (OJCM) organiseerden eind oktober een symposium over de opvang van vluchtelingen.

Ineke Bakker, lid Projectgroep Vluchtelingen van de Raad van Kerken en voorzitter van de Stichting Prinsjesdagviering, benadrukte hoe wij *allen* te gast zijn in de wereld. "De drie abrahamitische religies kennen alle het begrip vreemdeling. In de Thora wordt herinnerd aan de vlucht uit Egypte; Jezus vond als baby met zijn ouders een veilig onderdak in Egypte zoals het Nieuwe Testament leert, en de Koran vertelt over de vlucht van Mohammed naar Medina", aldus Bakker. "Bij alle verschillen vinden we elkaar in gastvrijheid. Laten we samen optrekken en respectvol met elkaar omgaan."

Sjef Robroek van het COA sprak over de taken en ontwikkelingen in deze organisatie en toonde hoe in 2015 sprake was van een onverwacht grote piek aan vluchtelingen. "Ik ben niet trots op alle *vormen* van opvang, maar wel op het feit dat niemand op straat hoefde te slapen. We voldeden aan onze wettelijke hoofddoelen." Later die dag zag ik beelden van vluchtelingen uit het opgeheven kamp in Calais, die in tentjes in Parijs moesten bivakkeren en ik herinnerde me zijn woorden. De winter nadert…
Sinds kort is er ook aandacht voor religie en worden bewoners doorverwezen naar religieuze organisaties. "Jullie inbreng is hard nodig."

Artikel 1 van de grondwet werd in alle breedte toegelicht door Hanneke Gelderblom. "De grondwet biedt bij ons de basis waar je op kunt vertrouwen. Versmal Artikel 1 niet tot alleen discriminatie, het gaat ook over rechten voor allen en over godsdienst en levensbeschouwing. Praat met vluchtelingen vanuit hun gedachtewereld over rechten en plichten. Veel zaken zijn hier anders: wij leggen nadruk op het individu, terwijl vluchtelingen veelal uit culturen komen waar het groepsbelang voorop staat.

Wij kennen scheiding van kerk en staat, vaak onbekend voor de vluchteling. Het gaat om aanpassing aan het land waar men komt, mét behoud van eigen waarden. Je moet niet je wortels vergeten."

Yassin Elforkani, jongerenimam, schetste een voorbeeld van een groep verdrukte moslims uit de tijd van Mohammed. De profeet had de groep geadviseerd om bij de koning van Ethiopië veilig onderdak te vragen, omdat deze bekend stond om zijn rechtvaardigheid. Zowel de mensen in Ethiopië als de koning twijfelden wel, maar volgden het advies: "Praat met elkaar". Na het gesprek stemde de koning in met het verzoek. Om de koning niet teleur te stellen zochten de vluchtelingen naar wat ze de Ethiopiërs konden bieden en uit dankbaarheid zetten zij zich daar 100% voor in; wij hebben elkaar immers nodig voor een goede integratie.

In de workshops werd verder gepraat en werden veel praktische tips geopperd over hoe in contact te komen met elkaar. Een mooi voorbeeld vond ik de Marokkaanse Nederlander die vanuit zijn vakantieadres zijn buren, met wie hij maar geen contact kreeg, een kaart stuurde; eenmaal weer thuis was het ijs gebroken! Een van de deelnemers had met succes een weggeefkast geplaatst - variant van het bibliotheekkastje. En er werd gesproken over het 'maatje'-concept, activiteiten samen ondernemen. Belangrijk punt dat steeds terugkeerde was: hoe bouwen we een vertrouwensrelatie op?

Onvergetelijk vond ik de opmerking van een lerares op een middelbare school: "Ik merk dat jongeren van verschillende achtergronden en ook vluchtelingen vaak snel gedeprimeerd raken, teleurgesteld. Ook verongelijkt. Ze lopen tegen vooroordelen aan, krijgen te horen dat ze beter weg kunnen gaan, dat ze er niet bij horen. Ze raken teleurgesteld en gekwetst. Er is sprake van een barrière van beschadiging. Die los je niet zomaar op, het kost veel tijd om daar doorheen te komen. En die tijd heb je niet als docent." Hebben wij die tijd, nemen wij de tijd om te luisteren en die ander op zijn en haar waarde te schatten? Om er te zijn voor die ander? Daar draait het toch eigenlijk om? In het geven ligt ontvangen.

Mirjam Ateş-Snijdewind

Aarde

We erven de aarde niet van onze voorouders;
we lenen haar van onze kinderen.

(Chief Seattle)

Laat ons met liefde alles beschermen wat God ons heeft gegeven!

(Paus Franciscus)

Laat ons gezamenlijk onze heilige lucht,
ons heilig water
en onze aarde beschermen,
en gezonde gemeenschappen ontwikkelen,
die essentieel zijn voor het overleven
van menselijk en natuurlijk leven.

(Christy Brown)

Wat is Religies voor Vrede?

RELIGIONS for PEACE (RfP) ofwel WCRP (World Conference of Religions for Peace) is een wereldwijde organisatie waarin leden van de grote wereldgodsdiensten en van diverse geestelijke stromingen met elkaar en met andere vredesorganisaties samenwerken om bij te dragen aan dialoog, vrede en ontwikkeling in de wereld.
Deze organisatie werd in 1970 in Kyoto (Japan) opgericht door een aantal religieuze leiders en groeide in korte tijd uit tot een wereldomvattende beweging die in meer dan 100 landen is vertegenwoordigd. De hoofdzetel bevindt zich in New York.
De organisatie heeft als NGO een adviserende status bij de VN en werkt met verschillende afdelingen daarvan (zoals UNESCO) samen aan de bevordering van vrede.

De Nederlandse afdeling van Religies voor Vrede bestaat sinds de jaren '70. Ze heeft tot doel met mensen van verschillende religies en levensbeschouwingen samen te werken voor vrede, gerechtigheid en menselijke waardigheid.
Ze organiseert samen met anderen interreligieuze bijeenkomsten en symposia over religie(s) en vrede en houdt zich bezig met specifieke projecten op dit vlak.

Tweemaal per jaar wordt een Nieuwsbrief uitgegeven.

RvV/Nederland kent naast het Dagelijks Bestuur ook een Algemeen Bestuur en een Raad van Advies.
De Raad van Advies bestaat uit: dr. E. Ferguson, drs. P. Kuijper, ds. H. Schouten (oud secretaris/penningmeester), dr. J. Slomp (oud-lid AB), rabbijn A. Soetendorp.

Correspondentieadres RvV/Nederland:
Janny Vellekoop (secretaris a.i.), e-mail: jdvellekoop@gmail.com.

Websites:
Religies voor Vrede Nederland: www.religiesvoorvrede.nl
Religions for Peace Europe: www.rfp-europe.eu
Religions for Peace International: www.religionsforpeace.org

INHOUD VAN DIT NUMMER

Voorwoord door de voorzitter	3
Mededelingen van het bestuur	6
Even voorstellen: onze nieuwe bestuursleden!	6
Wite Carp, oud voorzitter RvV, geridderd	9
Werelddag van het Samenleven en opening Huis van Vrede in Almere	11
Bezoek ULU-moskee Utrecht ter gelegenheid van de ALV	16
"Ik hou van Lombok"	19
Thema Prinsjesdag: Te gast in deze wereld	20
Prijs voor oud RvV-secretaris Francien van Overbeeke-Rippen	23
Drie heilige boeken in Catharijneconvent Utrecht	23
Symposium 'Vluchtelingen, religie en samenleving'	24
Aarde	26
Wat is religies voor vrede?	28

Lid worden van Religies voor Vrede?
U bent van harte welkom!

Het lidmaatschap bedraagt € 30,-
(inclusief tweemaal per jaar RvV nieuws),
voor studenten en minder draagkrachtigen € 17,50.

U kunt zich opgeven via ons secretariaat
of rechtstreeks door storting van de contributie met vermelding 'nieuw lid'
IBAN NL07 INGB 0004 420087, WCRP/NL te Leiden
.

WCRP nieuws najaar 2016

Colofon
RvV nieuws is het informatieblad van de leden van Religies voor Vrede/ Nederland. Het verschijnt tweemaal per jaar.
Eindredactie: Ilse Dekker
Kopij graag mailen naar: dekker.ilse@gmail.com
Extra exemplaren van de nieuwsbrief zijn te bestellen tegen een vergoeding van € 3,50, zolang de voorraad strekt.

RELIGIES VOOR VREDE